

Rozhodnutie je právoplatné
dňom 1. 9. 2009
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

ROZHODNUTIE

Kancelária súdnej rady Slovenskej republiky Župné nám. č. 13, 814 22 Bratislava	
05. 01. 2010	
Číslo spisu:	Hodina: 9:20
Prílohy:	Vybavuje: <i>lu</i>

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovarsyho a sudcov JUDr. Vojtecha Lefflera, JUDr. Stanislava Beňa, JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Mariána Jarábeka, v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. M. Z., sudkyňi Okresného súdu B, právne zastúpená JUDr. R. B. advokátkou so sídlom v Bratislave, na verejnom zasadnutí konanom 2. septembra 2009, o odvolaniach predsedu Okresného súdu B JUDr. R. M. a JUDr. M. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 20. novembra 2008, sp. zn. 2 Ds 3/2008, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) sa rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu zo dňa 20. novembra 2008, sp. zn. 2 Ds 3/2008, **z r u š u j e** vo výrokoch o vine a uloženom disciplinárnom opatrení.

Podľa § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch sa JUDr. M. Z., sudkyňa Okresného súdu B, bytom

s a u z n á v a z a v i n n ú,

že ako zákonná sudkyňa vo veci vedenej na Okresnom súde B pod sp. zn. 10 NcC 20/2003, ktorá jej bola pridelená dňa 13. októbra 2003, v období od februára 2006 do novembra 2007 nekonala bez zbytočných prietahov i napriek nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III ÚS 99/2005 z 29. júna 2005,

t e d a

porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch tým, že v pridelenej veci nekonala plynulo bez zbytočných prietáhov

t ý m

sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch,

z a t o s a j e j u k l a d á

podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch disciplinárne opatrenie, a to **zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.**

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 20. novembra 2008, sp. zn. 2 Ds 3/2008, bola sudkyňa Okresného súdu B , JUDr. M. Z. uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, ktorého sa dopustila tak, že ako zákonná sudkyňa vo veci vedenej pod sp. zn. 10 NcC 10/2003, ktorá jej bola pridelená dňa 13. októbra 2003, nekonala bez zbytočných prietáhov v období od februára 2006 do novembra 2007 i napriek tomu, že na tento nedostatok bola upozornená v mesiaci marec 2008 predsedom okresného súdu, pričom prietahy v konaní boli konštatované i nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III ÚS 99/05 z 29. júna 2005, čím porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch tým, že v pridelenej veci nekonala plynulo a bez zbytočných prietáhov. Za to jej uložil prvostupňový disciplinárny súd disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, a to zníženie funkčného platu o 15 % za obdobie troch mesiacov.

Prvostupňový disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po vyhodnotení úkonov sudkyne JUDr. Z. vo veci Okresného súdu B 10 NcC 20/2003 treba konštatovať, že minimálne od nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 99/05 bolo vecou zákonnej sudkyne JUDr. Z. zabezpečiť bezprietahovosť konania v predmetnej veci a následne minimálne od mesiaca február 2006 do novembra 2007 sa v spise nenachádzajú úkony sudkyne smerujúce k bezprietahovému konaniu, naopak

v tomto období sudkyňa spis predložila vyššiemu súdnemu úradníkovi namiesto toho, aby sama vo veci konala.

Z prehľadu výkonu menovanej sudkyne za roky 2003 až 2008 vyplýva, že JUDr. Z' v rokoch 2003 až 2007 vybavila porovnateľné množstvo vecí s ostatnými sudcami tohto úseku, a to i napriek tomu, že v roku 2004 bola 50 dní práceneschopná, v roku 2005 40 dní práceneschopná a v roku 2007 31 dní práceneschopná. Neboli zistené žiadne výraznejšie rozdiely v napadnutých a skončených veciach sudkyne JUDr. Z' a ostatnými sudcami civilného oddelenia, a preto v súvislosti so skúmaním zavinenia sudkyne potom nebolo celkom možné akceptovať obhajobu sudkyne ani o situácii na súde, aká bola v tom čase. Na tieto okolnosti však súd prihliadol pri ukladaní disciplinárneho opatrenia.

Prvostupňový disciplinárny súd teda zistil, že na strane sudkyne došlo v predmetnej veci k porušeniu jej povinností sudcu konať v pridelených veciach plynulo bez zbytočných prieťahov (§ 30 ods. 4 Zákona o súdoch). Podľa názoru prvostupňového disciplinárneho súdu sudkyňa nevyňala požadované úsilie na skončenie predmetnej reštančnej veci a možno uzavrieť, že zavineným spôsobom porušila povinnosť sudcu.

Disciplinárny súd ale v danom prípade prihliadol k tomu, že na strane sudkyne JUDr. Z' ide v podstate o prvé disciplinárne previnenie, menovaná sudkyňa na ústnom pojednávaní bola hodnotená zástupkyňou navrhovateľa pozitívne a potom dospel k záveru, že jej konanie je potrebné posudzovať ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch. Disciplinárny súd nevyhovel návrhu navrhovateľa, keď v konaní sudkyne JUDr. Z' nezhliadol závažné disciplinárne previnenie vzhľadom na vyhodnotenie osoby sudkyne skutočnosti, že dôvodom jej konania, resp. nekonania v predmetnej veci boli aj problémy v súkromnom živote a v neposlednom rade prihliadol na okolnosť, že išlo o ojedinelé porušenie pracovnej povinnosti sudkyne. Preto potom disciplinárny súd uznal sudkyňu JUDr. M' Z' vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch po úprave skutku uvedeného vo výroku rozhodnutia a za toto disciplinárne previnenie jej uložil trest, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov, pričom dospel k názoru, že takýto druh trestu je v danom prípade spravodlivý a postačujúci.

Proti tomuto rozhodnutiu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ – predseda Okresného súdu B' , ktorý namietal, že sudkyňa v danej veci nevykonala žiadny

úkon, i keď bola na to upozornená a predseda súdu jej prikázal vo veci konať bez zbytočných priet'ahov, čím sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 Zákona o sudcoch. Považoval obhajobu sudkyne v tom smere, že bola opakovane práceneschopná, mala vysoký nápad a vyšší súdny úradník jej nepredkladal spisy, za účelovú, pretože všetci sudcovia boli rovnako zaťažení, pričom JUDr. M. Z. vzhľadom na jej práceneschopnosť mala zastavený nápad do jej oddelenia. Rovnako neobstojí jej argumentácia v tom smere, že nemala v oddelení asistenta, nakoľko v tejto situácii sa nachádzali sudcovia aj z iných oddelení. Osobne v roku 2007 s ňou konzultoval stav v jej oddelení, pričom prisľúbila nápravu. Po vykonaní kontroly jej oddelenia zistil závažné nedostatky v jej práci, toto riešil iba písomným napomenutím, čo však nemalo žiadny efekt. Miesto toho, aby JUDr. Z. v prejednávanej veci konala bez zbytočných priet'ahov, robila úkony pre úkony, spis dala na vybavenie vyššiemu súdnemu úradníkovi a nemá absolútne prehľad o svojom oddelení.

Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu podala v zákonnej lehote odvolanie aj sudkyňa JUDr. M. Z., ktorá ho žiadala zrušiť a navrhovala, aby odvolací disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia. V písomných dôvodoch odvolania namietala neprimerané množstvo vecí v jej senáte, kedy stav jej oddelenia sa pohyboval zhruba okolo 550 vecí, z ktorých značná časť bola reštančná a mala sklz z predchádzajúceho obdobia, kedy bola takmer rok práceneschopná. Namietala tiež, že ako funkčne najstaršia sudkyňa na súde bola dlhodobo a neprimerane preťažená bez toho, aby jej boli vytvorené riadne pracovné podmienky. V rokoch 2006 až 2007 pracovala bez vlastnej asistentky, ako aj tú skutočnosť, že vyššia súdna úradníčka od mája 2005 bola menej aktívna a následne aj odišla zo súdu s tým, že navyše vyššie súdne úradníčky nerešpektovali písomný pokyn sudkyne, neprišli za ňou osobne a vec nekonzultovali. Za nedostatky práce vyšších súdnych úradníkov nemôže byť sankcionovaný sudca. Práca vyššieho súdneho úradníka spočíva v tom, aby vykonával jednoduché procesné úkony smerujúce k tomu, aby vo veci mohol byť nariadený termín pojednávania. Za situácie, keď jej spis predložený nebol a vada plnej moci odstránená nebola, nemôže niesť takú zodpovednosť a následky, ako jej boli navrhnuté vedením súdu. Žiadala, aby na tieto skutočnosti bol vypočutý v konaní JUDr. M. K. sudca Okresného súdu B. , ktorý dlhú dobu pôsobil vo funkcii predsedu súdu a je podpredsedom občiansko-právneho kolégia.

Odvolací disciplinárny súd na podklade podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolatelia podali odvolania,

ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie sudkyne JUDr. Mí Z je čiastočne dôvodné, aj keď z iných než ňou uvádzaných dôvodov.

Predovšetkým treba konštatovať, že prvostupňový disciplinárny súd na základe vykonaného dokazovania v súlade s jeho výsledkami a náležitým vyhodnotením vykonaných dôkazov správne ustálil, že sudkyňa JUDr. Mí Z v dobe od februára 2006 do novembra 2007 nekonala vo veci okresného súdu sp. zn. 10 NcC 20/2003 plynulo i napriek nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III ÚS 99/2005 z 29. júna 2005, čím porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch.

S takto zisteným skutkovým stavom, vyplývajúcim z vykonaného dokazovania sa plne stotožnil aj odvolací disciplinárny súd.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, je sudca povinný v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prieťahov. Pre posúdenie, či ide o konanie plynulé a bez zbytočných prieťahov treba vychádzať z definície konania podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorých konanie v sporových veciach sa začína podaním návrhu na súd a trvá až do právoplatného skončenia veci. Táto povinnosť sudcu stanovená v § 30 ods. 4 zákona trvá počas celého konania a pre konajúceho sudcu znamená vykonávanie úkonov podľa zásady hospodárnosti prípravy konania tak, aby nedošlo k zbytočným prieťahom v konaní. Z podkladov predmetného spisu sp. zn. 10 NcC 20/2003 tak, ako správne prvostupňový disciplinárny súd konštatoval, takýto postup nevyplýva, pretože vzhľadom na dobu podania návrhu – rok 2003, časové úseky medzi jednotlivými úkonmi vo veci sa nejavia byť dôvodné.

Nemožno akceptovať námietku JUDr. Z' že nebolo prihliadnuté na jej nadmernú zaťaženosť v kritickom období, pretože ako správne konštatoval súd prvého stupňa, odvolací súd sa s týmto konštatovaním stotožňuje, JUDr. Z' v rokoch 2003 až 2007 vybavila porovnateľné množstvo vecí s ostatnými sudcami tohto úseku, a to aj napriek tomu, že bola dlhodobo práceneschopná, pričom neboli zistené žiadne výraznejšie rozdiely v napadnutých a skončených veciach sudkyňou JUDr. Z' a ostatnými sudcami civilného oddelenia. Navyše je potrebné uviesť, že v čase od februára 2006 do novembra 2007 v prejednáwanej veci nekonala, a to napriek nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky III ÚS 99/05, ktorý konštatoval prieťahy v konaní.

Napriek správne postupu súdu prvého stupňa však bolo potrebné zo strany odvolacieho disciplinárneho súdu postupovať v súlade s ustanovením § 131 ods. 4 Zákona o sudcoch a napadnuté uznesenie zrušiť, pretože jeho výrok vo vzťahu k ustálenému obdobiu nečinnosti a upozorneniu predsedu súdu je nelogický.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že sudkyňa vo veci nekonala v období od februára 2006 do novembra 2007, a preto je nelogické konštatovanie, že takto učinila i napriek upozorneniu zo strany predsedu súdu v mesiaci marec 2008. Z tohto dôvodu potom odvolací disciplinárny senát po zrušení napadnutého rozhodnutia ustálil skutkovú vetu tak, že uznal JUDr. M. Z. za vinnú, že ako zákonná sudkyňa vo veci vedenej pod sp. zn. 10 NcC 20/2003 na Okresnom súde B. ktorá jej bola pridelená dňa 13. októbra 2003, v období od februára 2006 do novembra 2007, nekonala bez zbytočných priet'ahov i napriek nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III ÚS 99/05 z 29. júna 2005.

Pri úvahách o právnom posúdení konania sudkyne dospel druhostupňový súd na rozdiel od súdu prvého stupňa k záveru, že svojím konaním naplnila zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných priet'ahov, vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Na základe dokazovania vykonaného disciplinárnym súdom prvého stupňa na ústnom pojednávaní odvolací disciplinárny súd dospel k záveru, že sudkyňa Okresného súdu B. JUDr. M. Z. porušila povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch konať v pridelených veciach plynule a bez zbytočných priet'ahov, a preto sa dopustila disciplinárneho previnenia v zmysle ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

Odvolací súd si však osvojil inak vecne správne a výstižné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu a v podrobnostiach naň poukazuje. Odvolací disciplinárny súd

sa v plnom rozsahu stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu v tom smere, že u JUDr. Z. . . ide o prvé disciplinárne previnenie, sudkyňa bola hodnotená zástupkyňou navrhovateľa pozitívne, s tým, že možno zároveň konštatovať, že neplnenie si sudcovských povinností na jej strane bolo zapríčinené aj objektívnymi okolnosťami, za ktoré nezodpovedá sudkyňa, ale štátna správa súdu. Preto jej previnenie a konanie je potrebné posudzovať ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a nie ako závažné disciplinárne previnenie tak, ako žiadal jej konanie posúdiť navrhovateľ – predseda okresného súdu.

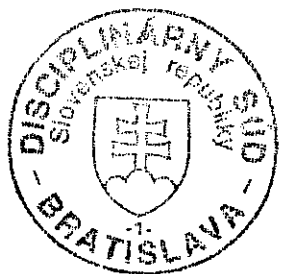
Pokiaľ ide o uloženie trestu (disciplinárneho opatrenia), za spáchané disciplinárne previnenie odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa je toho názoru, že v prípade sudkyne JUDr. M. Z. . . po úprave skutku, uvedeného vo výroku tohto rozhodnutia, za toto disciplinárne previnenie je primerané uloženie disciplinárneho opatrenia, a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov. Takto uložený trest spĺňa predovšetkým úlohu generálnej prevencie.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a právne úvahy odvolací disciplinárny súd po zrušení napadnutého rozhodnutia, pretože ďalšie dokazovanie už do úvahy neprichádzalo, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne stíhanej sudkyňi náhradu trov konania nepriznal pre jej neúspech v disciplinárnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 2. septembra 2009

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: M . . . I . . .

